

Oponentský posudok na bakalársku prácu
Barbora Odstrčilová

Idenita potomků z národnostně smíšených manželství

Cieľom hodnotenej bakalárskej práce je analýza identity mužov /bratov/ so zmiešaného stredoeurópskeho /V4/ manželstva česko-poľsko-maďarsko-slovenskej rodiny.

Pre svoj výskum si autorka zvolila case study dvoch prípadov a pre zber a analýzu materiálu sa snažila použiť epizodický biografický rozhovor.

Prvú výhradu mám k spôsobu, akým autorka prezentovala teoretické koncepcie spojené s problematikou etnickej identity. Koncepty len parciálne vymenovala a kategorizovala. Domnievam sa, že mala minimálne kriticky reflektovať jednotlivé koncepty, a jasne lokalizovať / a uviesť argumenty/ svoj výskum ku konkrétnemu teoretickému smeru. Text tak v týchto miestach pôsobí schematicky a fragmentálne. Čitateľ len tápe, ktorý teoretický prúd vlastne autorku inšpiroval a pomohol jej interpretovať naratívne dáta. Ako paradox potom pôsobí, že autorka v analytickej časti práce predpokladá, že si ľudia so zmiešaných manželstiev MUSIA vybrať etnicky ohraničenú životnú stratégiu jednej či druhej skupiny, čím akoby sa spätne vracala k esencionalistickému vymedzeniu etnickej identity, a neinklinuje k „tekutosti“ /fluid/ identity tak typickej pre analyzovaný región.

Autorka si pre svoj výskum vhodne vybrala epizodické biografické interview. Jeho aplikácia a realizácia v teréne ale pôsobí veľmi rozpačite. Autorka sa zameriava na to, ČO jej informátori hovoria, a zanedbáva práve naratívnu stránku rozhovoru /AKÝM SPÔSOBOM/ o svojej identite hovoria /nevytvára naratívne kategórie tak typické pre tento spôsob výzkumu/. To sa prejavuje spôsobom, akým pracuje s úryvkami z interview. Vlastne ich len tzv. dekóduje /čo je typické pre semi-štrukturované rozhovory/. Rozhovory len legitimizujú autorkinu výskumnú autoritu. Teda, len potvrdzujú to, čo si autorka o nich myslí. Príklad /str. 37/: „ Podľa slovensko-maďarskej tradície dostane každý prítomný člen rodiny stroužek česneku, ktorý sní a môže ho zajišť chlebom: „*To já nevím, to je prostě tradice. To máš, jako když jíš jablko nebo ořechy tak se jí česnek. Nevím, proč se to dělá, mně z toho vždy pálí pusa.*“

Ďalšia výhrada smeruje k tomu, že autorka v biografiách pracuje len s jednou osobnou identitou /etnickou/, ktorú ale nemôžeme od ostatných v rámci analyzovaných epizodických interview ostro vydeliť, vid Breckner /1996/: „*Dát druhým vědět kdo jsem, komunikovat sebe-zvláště v sociálním kontextu, kde moje „bytí“ jako osoby nemůže být odvozeno z fixované sociální pozice, a které*

zahrnuje soubor vzorů, ze kterých můžu postavit svůj život, a tím se definovat pro ostatní/preklad Ezzeddine/.“

V práci chýba úvodný abstrakt /český a anglický/ a klíčové slova, ktoré prácu „predávajú“, a lákajú v knižniciach potencionálnych čitateľov.

Ako silnú stránku práce vidím kultivovaný jazykový prejav a kvalitné zvládnutie akademického spôsobu písania a výskumný / i keď v tejto práci nie úplne využitý potenciál autorky/.

Pre vyššie uvedené argumenty a vzhľadom na fakt, že sa jedná o prvý akademický produkt autorky hodnotím predloženú bakalársku prácu ako veľmi dobrú .

V Prahe 1.9.20100

**Mgr.Petra Ezzeddine
Katedra Obecné Antropologie FHS UK**